

Varo vihaista korhosta

Suomen metsistä kuuluu jälleen kummaa mätäkuun päästyä vasta alkuun. Useammalta kuin yhdeltä taholta on raportoitu puskissa liikuskelevista korhosista, joita on syytä kavahtaa, jos vastaan tulevat esimerkiksi marjareissulla. Onneksi hillat ovat tänä vuonna niin vähissä, että niiden perässä liikkujia ei liene tungokseen asti, mutta silti kannattaa pysyä varuillaan.

Korhosista pelottavin on tänä kesänä ilman muuta jarmokorhonen, joka esiintyy erityisesti Etelä-Pohjanmaalla, Seinäjoen suunnalla. Tai ei se tarkkaan ottaen ole siellä juuri esiintynyt, mutta sen arvellaan olevan sieltä päin kotoisin ja kenties asustelevan eräässä paikallisessa perunakellarissa. Sitä ei ole paljon näkynyt, mutta kuulohavaintoja on muutamia, kun jarmokorhonen on ärähdellyt, ettei hän aio mihinkään lähteä ja mitä se teille kuuluu. Ärähtely liittyy siihen, että monilla tahoilla on puhuttu korhosen kaatamisesta, mutta pelkiksi puheiksi se on jäänyt, sillä asialla on ollut lähinnä vain hameväki. Housuväki ei kuulemma uskalla, sillä jarmokorhonen on sellaisessa maineessa, että se voi syödä suuhunsa vaikka parhaat kaverinsa. Vaikka jarmokorhosta on hyvin vaikea houkuttaa ihmisten ilmoille, se saattaa ärsytettynä olla hyvinkin vaarallinen.

Selvästi kesympiä, mutteivät vaarattomia, ovat kesän muut korhoset, marttikorhonen, johannakorhonen ja arikorhonen. Niistä ainakin viimeksi mainitun tiedetään olevan hereillä, sillä se on murahdellut muutamaan kertaan, toistaiseksi lähinnä vain lajitoverilleen jarmokorhoselle, mutta eihän sitä tiedä, vaikka äityisi vielä muillekin. Sen sijaan lajin kahden muun edustajan, johannakorhosen ja marttikorhosen epäillään vetäytyneen kesäunille, koska niistä ei ole moneen viikkoon kuultu juuri mitään. Tätä pidetään sangen mielenkiintoisena, koska useimmat metsän elävät vetäytyvät omiin oloihinsa tai vaipuvat horrokseen talvisin, eikä minkään ole aiemmin tiedetty nukkuvan kesäunia.

Mitä sitten pitää tehdä, ettei joudu marjametsässä korhosen yllättämäksi? Tärkeintä on tietysti ennaltaehkäisy, eli mahdollisimman suuren metelin pitäminen. Varsinkin jos onnistuu luomaan sellaisen mielikuvan, että liikkeellä on etelänmedia, korhoset pysyvät hyvinkin loitolla. Myös kuolleeksi tai kokoomuslaiseksi tekeytymistä voi kokeilla, koska silloin korhonen ei vaivaudu kiinnostumaan. Sen sijaan perinteistä keinoa eli hunajan tai selvän rahan tarjoamista ei tällä hetkellä kannata edes yrittää, sillä juuri persouden takia korhoset ovat nyt äärimmäisen säikkyjä ja sellaisina arvaamattomia.

Jos kaikista varotoimista huolimatta korhonen pääsee iskemään, sitä ei pidä yrittää nujertaa yksinään eikä omin voimin. On muistettava, että jo luonnonsuojelulain perusteella korhosten käsittely kuuluu laajemmille elimille, tarkkaan sanottuna puoluekokoukselle. Sellaista on siis pakko jäädä odottamaan, vaikka kokonaisen vuoden viettäminen vihaisen korhosen kynsissä saattaa tuntua kiusalliselta.

